

טורי רוזנברג יעקב ("יואבי")

87432

בן מינה ומדכי

נולד ב- 1925

התגייס לצה"ל ב - מאי 1948

נפל ב - 11.6.1948

בקרבת בכפר ענא.

רוזנברג יעקב ("יואב")

בן מרדכי ומינה. נולד בשנת 1925 בעיר ברסלוי, אן — גרמניה, הוריו היו שומרי דת ומסורת. תחילה למד בגן-ילדים, אחר כך ב"חדר", ולבסוף עבר ללמוד בבית ספר. בשנת 1936 עלו הוריו לארץ והתישבו בח'אביב. החל ללמוד בבית הספר "תחכמוני" ומשם עבר ל"הסתדרות החרדית" ובכל מקום נתגלה בהתמדתו שהיתה למופת, בבקאותיו ובתפיסתו המהירה. התמסר לפעולה בתנועת הנוער

"ברית החשמונאים" וגילה כושר ארגוני רב. אירגן מסיבות, טיולים, ערך עיתוני-קיר וכו' וגם שימש מדריך בתנועה. במשך הזמן עבר לירושלים ללמוד בישיבת "חברון", בניגוד לרצון הוריו שימשיך את לימודיו בגימנסיה. גם בירושלים היה פעיל בתנועת "ברית השבת" והיה אחראי למחלקה שבתוך התנועה. הכל הכירוהו כתלמיד-חכם ועילוי ואיש-אמת. מישיבת "חברון" עבר לישיבת "מרכז הרב". שם הוסמך להוראה ורבנות, ובאותה תקופה עצמה התכונן לבחינות-כניסה לאוניברסיטה העברית. הצליח בבחינות וזכה בסטיפנדיה. בינתיים הצטרף אל לוחמי המחתרת לח"י והיה פעיל בשורותיה. בליל ה-17.9.1947 נאסר בחדרו על-ידי הבריטים. בשעת החיפוש נמצאו אצלו כבוזים והוא נדון לשנתיים מאסר. תחילה רצה את "עונו" בלטרון, אחר-כך בבית-הסוהר אשר בירושלים, ולבסוף הועבר לעתלית. בתקופת מאסרו היה אחראי לענייני הדת והתפילה והמשיך את עבודתו במחתרת, בחפזו מזהירות לבריחה.

במאי 1948, עם צאת הבריטים מהארץ, שוחרר ממאסרו. שהה כיומים בביתו, ועל אף היותו בן יחיד התגייס לצה"ל, לפלוגה דתית. נפל בקרב על כפר-ענא, בחזית יהודיה, ב-11.6.1948, ונקבר בנחלת-יצחק.

החטיבה בתקופת שרותו של יעקב

הקמת החטיבה - חורף תש"ח

ב־22 בפברואר 1948 הוקמה חטיבת גולני. עד מועד זה היתה במרחב הצפון מסגרת חטיבתית אחת "לבנוני" ומיום זה ואילך שתי חטיבות: חטיבה מס' 1 - חטיבת גולני, במזרח, אל מול גולן, וחטיבה מס' 2 - חטיבת כרמלי, במערב, בהרי הכרמל, חיפה, עמק זבולון והגליל המערבי. כאשר הגיעו בשבוע האחרון של חודש פברואר 1948 משה מן (מונטג) איש מרחביה, ונחום גולן (שפיגל) איש כפר-סאלד, למושבה יבנאל בלב הגליל התחתון כדי להקים את מטה החטיבה, כלל מרחב החטיבה ארבע נפות: נפת תל-חי בגליל העליון המזרחי, נפת כנרת בגליל התחתון ובעמק הירדן, נפת גלבוע בעמק חרוד ובעמק בית-שאן, ונפת יזרעאל בעמק יזרעאל המערבי ובהרי אפרים. על בסיס אזורי בתוך ארבע הנפות הלכו והתגבשו ארבעת גדודי חיל-השדה (החי"ש) של חטיבת גולני בראשית דרכה: גדוד "אלון" בנפת תל-חי, גדוד "ברק" בנפת כנרת, גדוד "גדעון" בנפת גלבוע, גדוד "דרור" בנפת יזרעאל.

חנוך האנושי של החטיבה

החנוך האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" פארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות, בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו ב**נוף תגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי חנגב** חרחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד האדמה ויושב הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

פלישת הצבא הסורי לעמק הירדן

הצבא הסורי הפולש כלל חטיבת חיל-רגלים מוגברת, שהסתייעה בגדוד שריון ובגדוד תותח-ישרה ומרגמות. הוא פעל כצבא סדיר ומאומן בסיוע אווירי וארטילרי. הצבא הסורי פעל על-פי תוכנית קבועה מראש בשלישה שלבים: תחילה התבסס בתל-אל-קאסר ותקף מבוא רב את היישובים מסדה ושער הגולן על מנת לאבטח את אגפו הדרומי-השמאלי. אחר-כך קבע את "מתחם צמח" (העיירה, חקלאית והמשטרת) ופחד פתח לעצמו דרך לשלב השלישי והמסריע - פריצת "קן הדגניים".

על עוצמת התקפת חקלאית כתב נחום גולן: "...בחערכת המצב ובניתוח המהלכים האפשריים של האויב, חונח כבר למפרע ציר התקפה זה של הצבא הסורי. ובכל זאת פלישתו של כוח סורי רג לעמק הירדן חממה בתחילה את העמק ואת תושביו... דבר שולחבטא בתכונות חמוגבלת של היישובים לקראת מועד הפלישה. ימי גשר הראשונים חיו סימן אועקה ליישובי העמק, אשר נתפכחו לאט משאונותם ומבטחונם המופרז... ובמאוחר הוגברו הביצורים, החפירות, התכונות והדריכות..."

בעמדה

במשלט

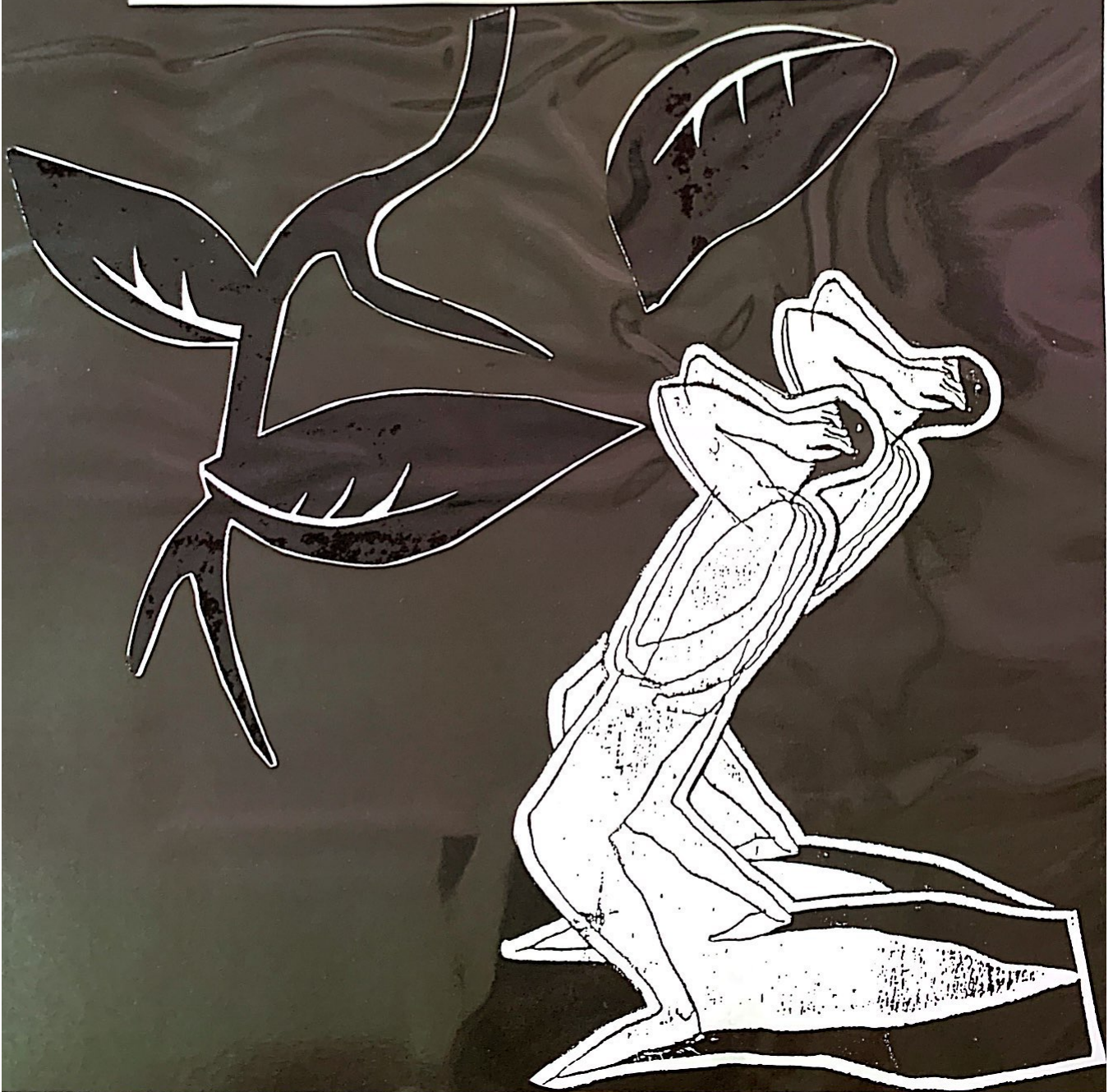

רְאֵי, אֲדָמָה, כִּי הָיְינוּ בְּזִבְזָנִים עַד מְאֹד:
 פָּרְחֵי פָּרְחִים בְּךָ טָמְנוּ רַעֲנָנִים וּבְהוֹד,
 אֲשֶׁר נִשְׁקַתְּם הַשֶּׁמֶשׁ מִנְּשִׁיקָתָהּ רֹאשׁוֹנָה,
 מִצְנִיעַ חֵן עִם יָפֵה קִלְחָה, קִטְרֶת כּוֹסוֹ נְכוֹנָה.
 וְעַד שִׁידְעוּ צִהְרִים בְּעֵצִים הַצֶּעֶר הֵתָם,

וּבְטָרֶם רוּחַ טַל שֶׁל בִּקְרָה בְּחִלּוּמוֹת־אֹר נִבְטָם.
 הֵא לָךְ הַטּוֹבִים בְּבִנְיָנוּ, נֶעֱר טֶהֱר. תְּלוּמוֹת,
 בְּרִי לֵב נִקְיִי כַּפִּים, טָרֶם חִלָּאת אֲדָמוֹת,
 וְאַרְגַּ יוֹמָם עוֹדוֹ שְׁתִּי, אֶרֶג תְּקוּוֹת יוֹם יָבֵא,

אין לנו טובים מכל אלה. את הַרְאִיתָ ? וְאִיפֹה ?
וְאַתָּה תִּכְסִּי עַל כָּל אֱלֹהִים. יַעַל שְׁצִמְחוּ בְּעֵתוֹ !
מֵאָה שְׁעָרִים הוֹד וְכֶחֱ, קֹדֶשׁ לַעַם מְכוֹרְתוֹ !
בְּרוּךְ קִרְבָּנָם בְּסוֹד מוֹת, כִּפּוּר הַיִּינוּ בְּהוֹד...
רְאֵה, אֲדָמָה, כִּי הַיִּינוּ בְּזִבְזִיגִים עַד מְאֹד !

יעקב רוזנברג ז"ל

חיי אדם- כטיפות טל
באות מאין הסוף ואל חיקו נושרות
בלובן הבקרים צוחקות בשלל גוון
ועל סופו של יום- גוועות.

חיי אדם- כרסיסי גל
פורצים מתהום רבה ואל חיקה צונחים
ברעמת מפץ זונבים אל מול חופים
ובאדות שלווה- שבים.